மைய பிரச்சனை:

அன்பா அல்லது சுயநலமா?

பாடம் 2 ஏப்ரல் 13, 2024

"நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்; திகையாதே, நான் உன் தேவன்; நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன்; என் நீதியின் வலதுகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்."

(ஏசாயா 41:10)

இஸ்ரேல் ஒரு தேசமாக கிபி 70ல் முடிவு பெற்றது. எருசலேமையும் தேவாலயத்தையும் அழித்தது ரோம் தான் என்றாலும், மற்ற சக்திகள் அந்த போரில் ஈடுபட்டன.

மறுபுறம், மேசியாவை நிராகரிக்க சாத்தான் இஸ்ரவேலை தூண்டினான், பின்னர் தேசத்தை அழிக்க அவனுடைய உரிமையை கோரினான்.

மறுபுறம், அவரை நிராகரிப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகளை பற்றி தேவன் மீண்டும் மீண்டும் எச்சரித்தார்; தண்டனையை தாமதப்படுத்தினார்; சத்திய ஜோதியை எடுத்து, தேவனுடைய அன்பின் செய்தியால் உலகை ஒளிர செய்ய ஒரு கூட்ட மக்களை, சபையை தேவன் ஆயத்தப்படுத்தினார்.

- எருசலேமின் அழிவிலிருந்து படிப்பினைகள்:
  - தேவனுடைய அன்பை நிராகரித்தல்.
  - தன் மக்களின் மேல் தேவனுடைய அக்கறை.
- முதல் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து பாடங்கள்:
  - நாட்டத்தில் விசுவாசம்.
  - தேவையிலிருப்போருக்கு உதவுதல்.
  - அன்பு, நம் அடையாள சின்னம்.

எருசலேமின் அழிவிலிருந்து படிப்பினைகள்

தேவனுடைய அன்பை நிராகரித்தல்

"எருசலேமே, எருசலேமே, தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின்கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளும்வண்ணமாக நான் எத்தனை தரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மனதாயிருந்தேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமற்போயிற்று." (மத்தேயு 23:37)

இயேசு எருசலேமை நெருங்குகையில் கண்ணீர் விட்டார் (லூக்கா 19:41-44). தேவனுடைய அன்பான அழைப்புகளை அவர்கள் பிடிவாதமாக நிராகரித்ததன் தகுதியான விளைவுகளை அவர்கள் அனுபவிப்பார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் (மத். 23:37).

வரக்கூடிய சோகத்தை அவர்கள் தவிர்த்திருக்கலாம் என அவர் அழுதார். ஏனென்றால், தேவன் நம்மை நேசிக்கிறார், அவர் யாரும் இறக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொருவரும் நித்திய ஜீவனை பெற விரும்புகிறார் (யோ. 5:39-40; எசே. 18:31-32).

ரோமானியர்களின் அத்துமீறல்களுக்கு எதிராக யூதர்கள் கிபி 66ஆம் ஆண்டு கலகம் செய்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. பல்வேறு யூத பிரிவுகள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டன, அதே நேரத்தில் ரோமானியர்கள் நகரத்தை முற்றுகையிட்டனர். கிபி 70ல் எல்லாம் முடிவுற்றது. டைட்டஸ் எருசலேமையும் ஆலயத்தையும் அழித்தார். ஒரு மில்லியன் யூதர்கள் அழிந்தனர்.

ஆனால் சாத்தான் எப்படி யூதர்களை கிளர்ச்சிக்கு தூண்டினான், ரோமானியர்களை பழிவாங்க எப்படி தூண்டினான் என்று சரித்திரம் சொல்லவில்லை. எருசலேமின் அழிவு பிசாசின் நேரடி வேலை. வாழ்க்கையின் மூலத்திலிருந்து விலகியதன் மூலம், அழிவையும் மரணத்தையும் மட்டுமே தேடும் ஒரு எதிரியின் தயவில் இஸ்ரேல் இருந்தது.

தன் மக்களின் மேல் தேவனுடைய அக்கறை

"நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்; திகையாதே, நான் உன் தேவன்; நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன்; என் நீதியின் வலதுகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்." (ஏசாயா 41:10)

அவருடைய அன்பில், அழிவிலிருந்து தப்பிக்க விரும்பிய அனைவருக்கும் தேவன் ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தார். அவர் ஒரு அடையாளத்தையும் கொடுத்தார்: எருசலேம் சேனைகளால் சூழப்பட்டது (லூக்கா 21:20).

கயஸ் செஸ்டியஸ் காலஸ் அந்த அடையாளத்தை கிபி 66ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றினார். முற்றுகை நீக்கப்பட்டது, ஜீலட் தலைவர் எலியாசர் பென் சைமன் ரோமானியர்களை பின்தொடர்ந்து அவர்களை தோற்கடித்தார்.

இயேசுவின் வார்த்தைகளை நம்பிய அனைவரும் எருசலேமில் இருந்து தப்பியோட பாதுகாப்பின்றி விடப்பட்ட அந்த தருணத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

சில மாதங்கள் கழித்து, கிளர்ச்சியை அடக்க நீரோ வெஸ்பாசியனை அனுப்பினார். கிபி 67 முதல் கிபி 70 வரை, முற்றுகை நிரந்தரமானது.

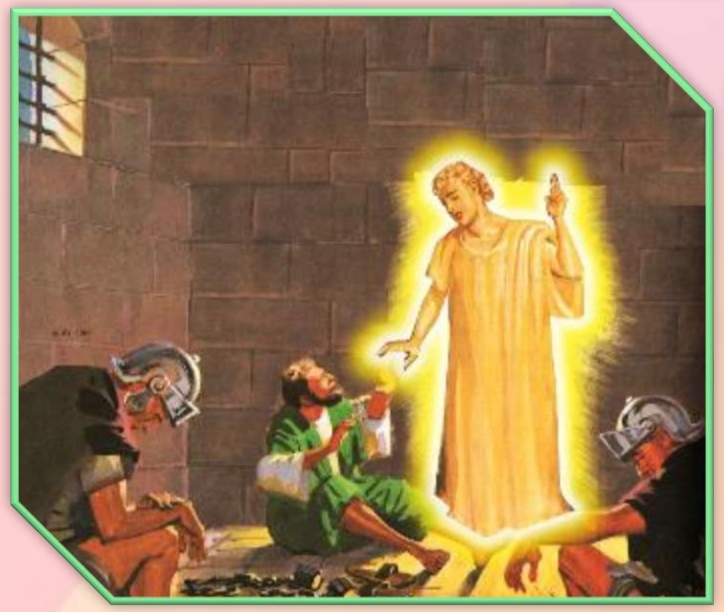

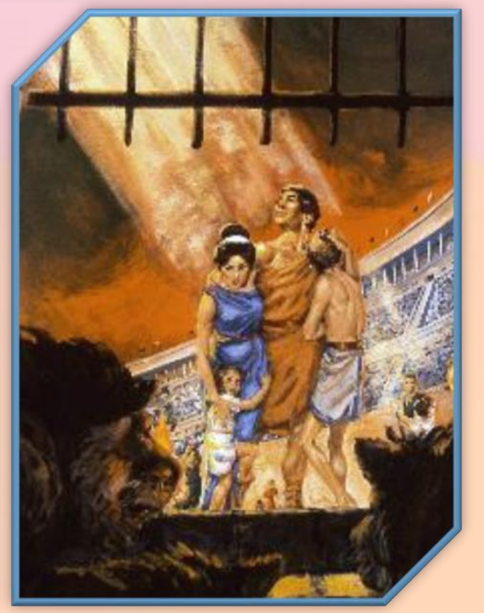

தேவன் தனது பிள்ளைகளை மிகவும் கடினமான காலங்களில் கூட பாதுகாக்க விரும்புகிறார், அவரால் பாதுகாக்கவும் முடியும் (சங். 46:1; ஏசா. 41:10). என்றாலும், தேவனுக்கு உண்மையாய் இருந்ததால் பலர் தங்கள் உயிரை இழந்துள்ளனர்(எபி. 11:35-38).

சிலர் ஏன் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள், மற்றவர்கள், வெளிப்படையாக, தேவனால் கைவிடப்படுகிறார்கள்?

முதல்
கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து
பாடங்கள்

துன்புறுத்தலில் விசுவாசம்

"சவுல் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து, புருஷரையும் ஸ்திரீகளையும் இழுத்துக்கொண்டுபோய், காவலில் போடுவித்து, சபையைப் பாழாக்கிக்கொண்டிருந்தான்." (அப் 8:3)

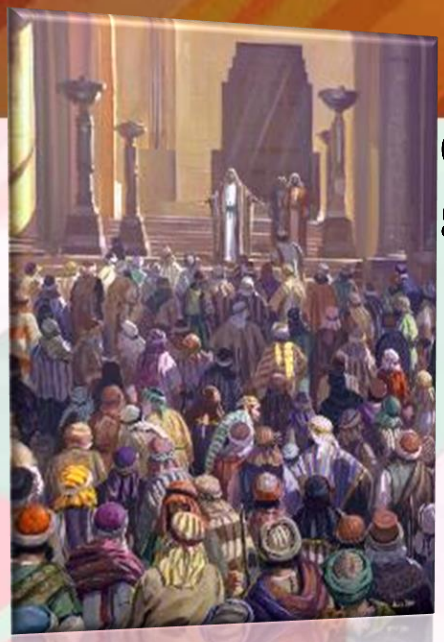

தொடக்கங்கள் உண்மையிலேயே நம்பிக்கையுடன் இருந்தன: மனமாற்றங்கள் ஆயிரகணக்கில் இருந்தன(அப் 2:41; 4:4); விசுவாசிகள் வல்லமையுடன் பிரசங்கித்தார்கள் (அப் 4:31; 5:42).

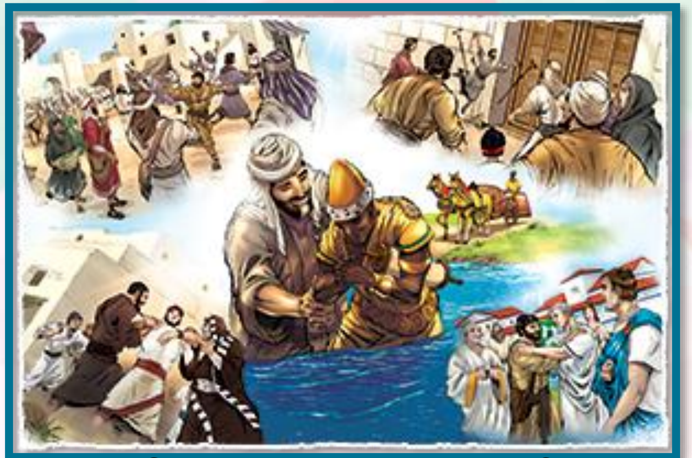

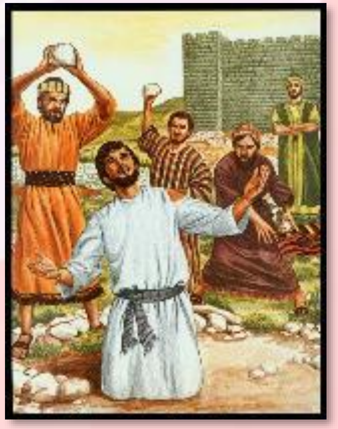

ஆனால் எதிரி அமைதியின்றி இருந்தான். முதல் அச்சுறுத்தல்கள் (அப் 4:17-18); பின்பு, தண்டனைகள் (அப் 5:40); இறுதியில், மரணம் (அப் 7:59).

சவுல் எழுப்பிய துன்புறுத்தலின் காரணமாக, சீடர்கள் சிதறிபோனார்கள் (அப் 8:1). ஆனால், வெளிச்சம் அணைந்துபொகவில்லை, விசுவாசிகளின் விசுவாசத்திற்கு நன்றி. அறியப்பட்ட உலகம் முழுவதும் அது மிகவும் பிரகாசத்துடன் பிரகாசித்தது (அப் 8:4; 11:19-21; ரோ. 15:19; கொலோ. 1:23).

இயேசு தனது திருச்சபைக்கு ஒரு ஆணையையும் அதை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஆற்றலையும் கொடுத்திருந்தார் (அப் 1:8). எந்தவொரு வல்லமையோ, சரீர அல்லது ஆன்மீக முயற்சியோ நற்செய்தியின் முன்னேற்றத்தை தடுக்க முடியாது (மத். 16:18). "தேவன் நம்முடைய பட்சத்திலிருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்?" (ரோமர். 8:31)

தேவையிலிருப்போருக்கு உதவுதல்

“காணியாட்சிகளையும் ஆஸ்திகளையும் விற்று, ஒவ்வொருவனுக்கும் தேவையானதற்குத்தக்கதாக அவைகளில் எல்லாருக்கும் பகிர்ந்துகொடுத்தார்கள்.” (அப் 2:45)

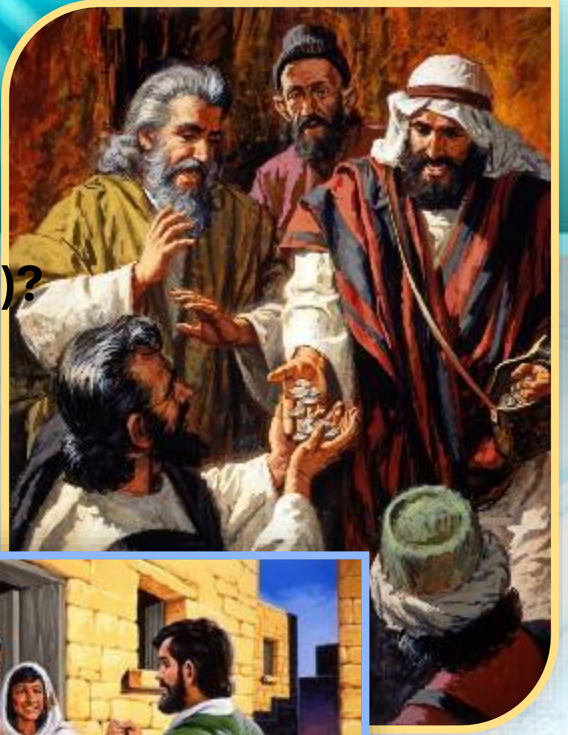

ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் மீது நற்செய்தி என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது (அப் 2:42-47)?

- அவர்கள் இயேசுவின் கோட்பாடுகளை நம்பினார்கள்.
- வரம் பெற்றவர்கள் நோயுற்றவர்களை குணப்படுத்தினர்.
- அவர்களுக்கு எல்லா விஷயங்களும் பொதுவானவை.
- அவர்கள் தங்களிடம் உள்ளதை தேவைபடுபவர்களுடன் பகிர்நதுகொண்டனர்.
- பொதுகூட்டங்கள் நடத்தினார்கள்
- அவர்கள் வீடுகளில் கூட்டங்களை நடத்தினார்கள், அங்கே அவர்கள் கர்த்தருடைய இராபோஜனத்தை கொண்டாடினார்கள்
- அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடனும் எளிமையுடனும் வாழ்ந்தனர்
- அவர்கள் தேவனை போற்றினர்

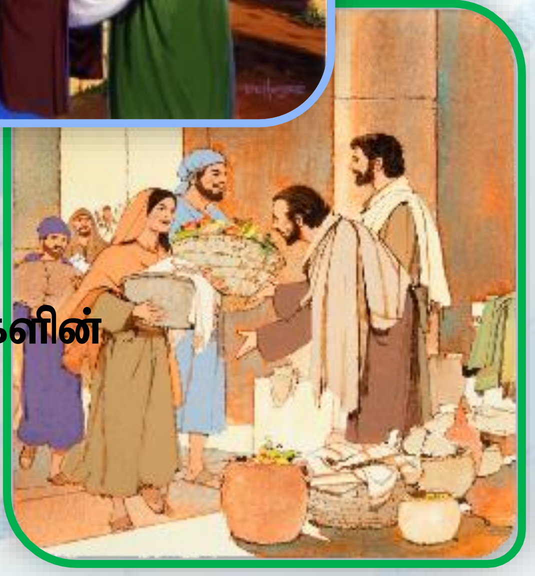

கிறிஸ்துவின் தூதர்களாக, அவர்கள் இயேசுவை பின்பற்றினார்கள். தங்களை சுற்றியுள்ளவர்களின் தேவைகளைக் கவனித்து, அவர்கள் முழு நகரத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்றனர்.

அதுபோலவே, கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்துவதும், அவர்களின் சமூகத்தின் மீதான அக்கறையும் திருச்சபையின் சிறப்பியல்புகளாக இருக்க வேண்டும்.

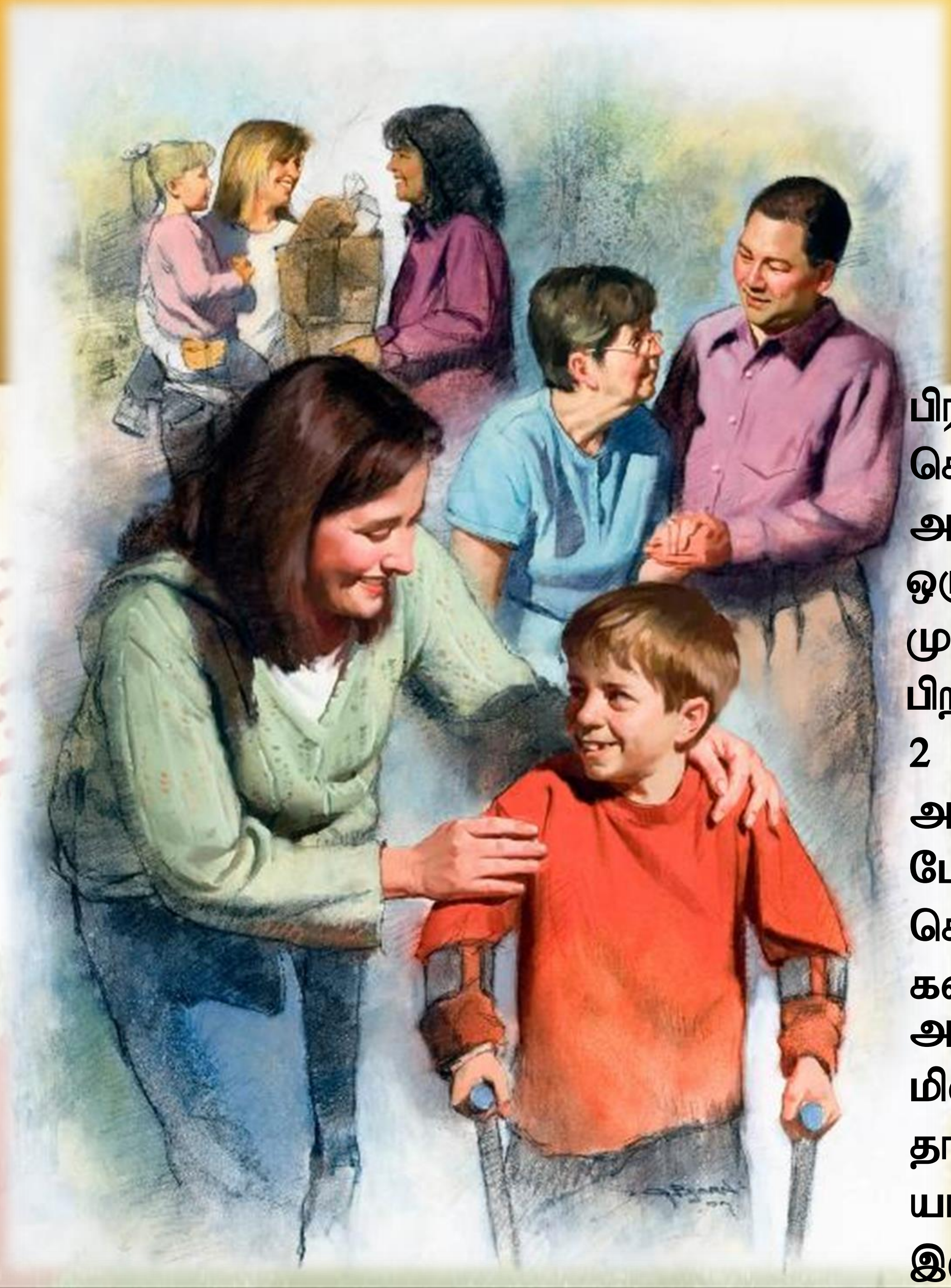

அன்பு, நம் அடையாள சின்னம்

"நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அதினால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள் என்றார்." (யோவான் 13:35)

பிரபஞ்ச மோதலில் ஈடுப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு தரப்பினரும் அதன் சொந்த குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளனர்: சாத்தான் வெறுத்து அழிக்கிறான்; தேவன் நேசித்து மீட்டெடுக்கிறார்.

ஒரு கட்சி அல்லது மற்றொரு கட்சியைப் பின்பற்றுபவர்கள் இந்த முறைகளின்படி செயல்படுகிறார்கள். தேவனை பின்பற்றுவோமானால், பிறரிடம் காட்டும் அன்பின் மூலம் அதை காட்டுவோம் (1யோ. 4:20-21)

2 மற்றும் 3ஆம் நூற்றாண்டுகளின் கிறிஸ்தவர்கள் தன்னலமற்ற அன்பை நடைமுறைப்படுத்தினர். இரண்டு பெரிய தொற்றுநோய்களின் போது (160 மற்றும் 265 வருடங்களின் போது), அவர்கள் தங்கள் சொந்த பாதுகாப்பை கருத்தில் கொள்ளாமல், பாதிக்கப்பட்டவர்களை கவனிப்பதில் தங்களை அற்பணித்துக் கொண்டனர்.

அவர்கள் அன்பினால் தங்களையே கொடுத்தார்கள், அவர்கள் மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு பயனளித்தனர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கவனத்தை தங்களை நோக்கி ஈர்க்கவில்லை, ஆனால் யாருக்காக அவர்கள் தங்கள் உயிரை கொடுக்க தயாராக இருந்தார்கள் என்றால், தங்கள் இரட்சகராகிய இயேசுவுக்கே.